

voord uitermate
sou spreker lie-
het eens te zijn
zijne leerlingen
beloften Gods
idslag bij hunne
hun geeft".
het Christelijk

deze afgeschei-
leeselijk" na-
merde Kerken
op de hoogste
nles. Men vond
en andere dan
ogische Hooge-
vonden in „De
nuer ook nog
C. V.

Schilder wordt
in uitzicht ge-
van een aan-
tkomen dat en
n zal dan eerst
re iets over de

voor een „Na-
oties werd ge-
metig uit het
oet enkele aan-

k de bedoeling
ik iets toe, dat
t boek en zijn
uitgeefster in
fgave het boek
e n". Nu zou
er vrijwel aan
Thans evenwel
bben, dat ten-
het veranderen
monceerde bla-
Kerk" in het
s (in het kader
over het geval
daaraan vroe-
geschiedt het
n d h o u d t
j het dat deze
de). De redac-
die Ds J. A.
gepubliceerde
en inhoud van
eze nu althans
analyse in een
tot een contru-
ruit valt af te
t de waarheid
ten. Maar aan-
a „bespreking"
orgaan schijnt
urder aan mijn
lijk boos doch
het dienstig er
n a l s t e
deel blijkt het
de beoefening
e wekt n.l. den
ens put, maar
ij, z o n d e r

rt slaat me in
et gevaar vlak
rein beteekent
e praktijk. En
delijk. Ik rea-
tie: verlaat ik
God zijn werk
cinderen in zijn
t worden? Dit
hten. Dan doe
assagiers pres-
uit het raam
bieden onszelf
jand die maar
wachten zon-
ft zoo'n mach-
tiet passief te

at de trein stil
nen, die op de
poring te bren-
Maar de trein
oogenblik wor-
uuten de trein-
urgerpassagier
dertigtal mili-
tationneerd in

dienaangaande iets te zeggen, over
op andere bronnen zooals de door
mij reeds lang gewraakte voor-
stellingen van Prof. Grosheide.
Hij komt dan o.m. tot een zooda-
nige caricatuur van mijn „leer", dat
er verder geen woord aan te ver-
spillen is; wie mijn stukken en verklaringen
leest, zal de „leer" waartegen hier „de kerk" heet te
„strijden" nergens vinden. Het blad construeert een
denkbeeldige zaak van een hypo-
thetischen candidaat en verbindt daar-
aan mijn naam en boek. Dit artikel is als symptoom
niet onbelangrijk, daar het geschreven wordt in het
gezicht der Haagsche synode (waarover hetzelfde no-
dierbare klanken laat hooren), omrand is van her-
eenigingsgeruchten en zelf wil dienen ten bewijze, dat
de synode moet blijven weren een leer, als welke door
den ten tooneele gevoerden candidaat zou gehuldigd
zijn. Zulke don-quierhotteriale voorbereiding der nieuwe synode is een
wel heel droevige (en helaas maar al te consequente)
voortzetting van de gewichtigheid, waarmede in Oos-
terbeek in schijnbare eendracht (b.v. door Di Schep
en Toornvliet, om bij twee synodocratische conferen-
tiëgasten te blijven, die zich in de pers beide met het
candidaatsgeval bezig houden) de vredesbel werd ge-
luid. Hier ziet men nu, water waar
is van de luiden en pathetische be-
weringen, dat in Oosterbeek de
„oogen geopend" zouden zijn voor
„de feiten". Eerst zwijgt men een boek vol feiten
dood, en als dit tenslotte zonder meer niet vol
te houden is (omdat b.v. Ds Schep in eigen kring te
nadrukkelijk om een antwoord heeft gevraagd), ver-
kracht men het door een schijn weergave van zijn
inhoud en materie. Zoo het een als het ander geschied-
de in dit geval door een man, die het dierbaarst roem-
de over de Oosterbeekse „wonderen" en deze be-
langrijk genoeg vond om er een apart nummer van
zijn orgaan aan te wijden. Dan komen we altijd nog
iets verder met hetgeen Dr De Bondt volgens „De Re-
formatie" heeft geschreven; met hem is tenminste
nog over de zaak te vechten, hoe verward en zakelijk-
onbetrouwbaar hij overigens de kwestie van het leer-
geding heeft gesteld en behandeld. In het „Naschrift"
bij de tweede uitgave heb ik in dit verband (voorzoo-
ver mij bekend; ik moet het doorgaans hebben van
toevallige toezending van bevriende zijde) nog op een
enkel punt kort gewezen; ditmaal signaleerde ik deze
feiten om eraan te herinneren, dat zoo vlak voor de
aangekondigde tweede uitgaaf de eerste aan
de bespreking (laat staan aan het weersproken-
worden) nog niet eens is toegekomen. Op dit punt blijft
de uitgeefstersannonce dus wel droevig van kracht.
Op het andere (de verschijningsdatum der tweede uit-
gave) hopen we, dat zij althans ten naasten bij van
kracht zal blijken; ook de spoedige herhaling van een
„witboek"-uitgave is een vorm van vernieuwd appél,
waarmee men aanklopt bij de gewetens om nu toch
eindelijk eens open te doen". K. S.

Theologische Hoogeschool

Het college van Hoogleraren maakt bekend:
1e. dat zij, die voor het eerst als student aan de
Theologische Hoogeschool wenschen te worden inge-
schreven, op Vrijdag 30 September a.s. des morgens
om 10 uur, in het gebouw van de Theol. Hoogeschool,
Broederweg 15, worden verwacht. Overgelegd moeten
worden:
a. bul staatsexamen of eindexamen Gymnasium of
Lyceum, b. getuigschrift van den kerkeraad.
2e. dat des middags van dienzelfden dag, om 2.30
uur, gelegenheid zal gegeven worden, ter inschrijving
van nieuwe studenten en recensie van hen, die reeds

een wagen met zandzakken, om tegen bomscherven
beschermd te zijn, als bewaking meegekregen. Nog
stond de trein niet stil, of de mannen hebben hun mi-
trailleurs reeds in stelling gebracht. Onmiddellijk
zwermen een paar verkenners uit, het voor- en zij-
terrein in. De trein vervoert spoorwegaarbeiders en
materiaal tot herstel van een eventueel opgebroken
lijn. Er is ook een installatie bij de hand om aansluiting
te maken op de telefoondraden langs de spoorweg.
In een ommezien is verbinding met Poerwokerto ge-
maakt en alarm gegeven. Dit alles maakt een zeer
geruststellenden indruk: we zijn niet zonder meer aan
de moordenaars overgeleverd! De inheemsche spoor-
wegaarbeiders durven echter niet uitstappen om de
klipsteenen van de lijn te verwijderen. Er moet eerst
een Hollandsch militair aan te pas komen, die voorop
gaat en zelf de keistenen begint te verwijderen. Dat
getuigt van groote koelbloedigheid, omdat onder den
steenhoop heel goed een landmijn of een ander ex-
plosief ding verborgen kan zitten. Nu de militair
echter het voorbeeld van rustige zelfbeheersching
geeft doen ook de spoorwegmensen hun plicht en
maken de lijn vrij.

Maar: daar knalt een schot. Onmiddellijk liggen
alle passagiers op hun buik op den vloer van den
spoorwagen. Niemand denkt eraan, dat zijn schoon-
gewassen witte kleeren daardoor ontoonbaar worden.

LIBRIJE te ZUTPHEN

Momentopname.

We treden over de plavuizen, waar
de eeuwen sluipen uit hun duistere hoeken,
waar op lectrynen liggen al de boeken
van wetenschap en kennis zwaar.

Een monnik met tonsuur en bruine pij,
puurt kennis uit de donkere folianten.
De middeleeuwen schouwen van de kanten.
Het late licht valt in de sacristij.

BERENDIEN MEIJER-SCHUILING.

eerder als student aan de Theol. Hoogeschool waren
ingeschreven;

3e. voor inschrijving en recensie wordt vereischt
het overleggen van de kwitantie collegegeld eerste
helft cursus 1949/1950.

4e. Heeren studenten worden er aan herinnerd, dat
een recensie ná 30 September slechts mogelijk is na
betaling van een bedrag van f 10.—.

5e. dat des avonds om 8 uur de lessen zullen wor-
den geopend door den pro-rector Prof. C. Veenhof.

Namens het college voornoemd,
C. VEENHOF, h.t. secretaris.

Theologische Hoogeschool-dag 1949

In aansluiting op de mededeelingen die u reeds
eerder in „De Reformatie" heeft gelezen, kunnen wij
u heden over den a.s. Theologischen Hoogeschool-dag
op Woensdag 28 September nog het volgende mede-
deelen:

Heden, Zaterdag 3 September, hebben reeds zoo-
veel „busbazen" en particulieren kaarten aangevraagd,
dat we reeds aan het derde kerkgebouw bezig zijn
met ons „volboeken".

De samenkomsten zijn VOORLOOPIG (!) als volgt
geregeld (wijzigingen voorbehouden):

NIJEUWE KERK: Leiding Ds D. van Dijk te Gro-
ningen. Sprekers: Prof. B. Holwerda, Prof. C. Veen-
hof, Ds G. van Dooren. Onderwerp: „Fides Quaerit
Intellectum". Ds C. Stam. Onderwerp: „Het Woord
werken laten". Prof. Dr K. Schilder.

BROEDERKERK: Leiding Prof. P. Deddens, Kam-
pen. Sprekers: Prof. Dr H. J. Jager, Prof. B. Hol-
werda, Prof. C. Veenhof, Ds C. Stam, Ds G. Hagena.
Onderwerp: „Kerkhervorming".

BOVENKERK: Leiding Ds H. Knoop te Rotterdam-
Delfshaven. Sprekers: Prof. C. Veenhof, Ds G. van
Dooren, Prof. Dr K. Schilder, Ds G. Hagena, Prof. Dr
H. J. Jager.

De samenkomsten beginnen in alle kerkgebouwen
's morgens om 10 uur en 's middags om 2 uur.

Willen allen, die zich hebben voorgenomen om den
Schooldag te bezoeken en tot heden nog geen kaart
hebben aangevraagd, alsnog een kaart aanvragen?
Wij willen gaarne op de hoogte blijven van het aantal
broeders en zusters die den Schooldag wenschen te be-
zoeken. Niet alleen voor „een dak boven het hoofd"
maar ook voor een behoorlijke zitplaats wil de com-
missie gaarne zorgen.

Er worden pogingen gedaan om de geluidsinstallatie
in de Bovenkerk zoodanig te maken, dat iedere bezoeker,
die een kaart voor de Bovenkerk ontvangt de
sprekers goed kan hooren. Met de firma, die deze in-
stallatie verzorgt, zal gesproken worden, opdat overal
goede „ontvangst" verzekerd zij.

Aan broeders en zusters, die ook den Bidstond op
Dinsdag 27 September willen bijwonen en dus logies
noodig hebben, wordt dringend aangeraden, dit logies
zoo spoedig mogelijk aan te vragen. Als het mogelijk

Zelf heb ik trouwens weer mijn khaki aan en dat kan
wel tegen een stootje. De eerst geluwde spanning be-
reikt weer een hoogtepunt, want ieder denkt dat dit
het eerste schot is dat de beschieting openen zal. In
ademlooze spanning verlopen de seconden. Maar er
gebeurt verder niets. Langzaam aan wagen we het
op te staan en..... weer uit de treinraampjes te kijken.
Het blijkt dat één onzer jongens geschoten heeft op
een verdacht persoon, die zich in het zijterrein op-
hield en ijlings de beenen nam.

De trein zet zich weer in beweging, nadat de mili-
tair hun plaats in hun met zandzakken beschermden
goederenwagen weer hebben ingenomen. Maar vijftig
meter verder weer alarmgegl van stoomfluit. Weer
stopt de trein voor een aantal op de lijn gestapelde
klippen, die zichtbaar worden als de trein een bocht
neemt. Opnieuw wordt de hindernis opgeruimd, en
opnieuw zet de trein zich in beweging. Maar nu blijft
een tweetal militairen voor den trein uitloopen. Een
nuttige, maar van veel moed getuigende maatregel. Zij
tirailleren voor den trein uit, verkennen de lijn,
telkens zich dekkend tegen de bergwanden waar-
tusschen door de spoorlijn is uitgegraven. Als die
wanden hoog oploopen beklimt één der soldaten de
hoogte. Vorige week is n.l. een trein van zoo'n berg-
wand af met granaten bestookt. Het kordaat optreden
van onze mannen moet de Soekarnisten, die zich on-

is dan gaarne aan 't adres waar u het vorig jaar ook
gelegeerd hebt; kan die gastheer (vrouw) u geen lo-
gies geven, vraagt u dan zoo spoedig mogelijk aan bij
den pedel der Theol. Hoogeschool, Broederweg 15.

Volgende week zullen u nog meerdere mededeelin-
gen worden gedaan. J. B.

* * * Schijn-gevecht

In zijn poging om tusschen Calvijn en den toenmaligen
candidaat zijn eigen synode als beschermvrouwe der
waarheid te doen fungeren, haalt dr de Bondt ook nog
dit citaat van dr v. d. L. aan:

„De eigenlijke kracht van den Heiligen Doop ligt voor
Calvijn in het gebruik, dat de Heilige Geest ervan maakt,
om aan ons hart te verzegelen, dat de schuld (reatus)
geheel is afgedaan en de vernieuwing is begonnen".

Tot zooverre.
Maar ook dit krasje moesten de paar vrijwel eenzaam
overgebleven strijders voor de synodocratische rapporten-
deugdelijkheid, onder wie dr de B., maar inleveren als on-
deugdelijk. Let maar weer op.

Dr v. d. Linde verwijst zelf naar C. R. 7, 425. Als dr
de B. nu werkelijk Calvijn in zijn niet-meer-candidaatelijke-
vingers gehad heeft, dan heeft hij zichzelf moeten waar-
schuwen: pas op, man, dat gaat daar tegen het concilie
van Trente en dus tegen de roomschen (dat staat er bij
v. d. Linde trouwens eerlijk bij), en je kunt toch in het
blad van praeses Berkouwer en praeadviseur Ridderbos
niet met losse patronen schieten: het dilemma Greijdanus-
Ridderbos is niet dat van Trente-Genève (zegt de B.) of
Genève-Trente (rangschtikt K. S.).

Maar neen — dr de B. laat zich ongewaarschuwd het
citatienwinkeltje in- en uitgaan.

Daarom moeten wij er even in, voor de controle.
Nu, dezen keer zijn we erg gauw klaar. Calvijn laat
eerst het roomsche „gif" zien, en komt dan met zijn
„tegengif" voor den dag.

Eerst het roomsche „gif". Zóó luidt de bindende leer-
uitspraak van Trente:

„Als iemand loochent, dat door de in den doop mee-
komende (confertur) genade de schuld der erfzonde
vergeven wordt, of zelfs beweert, dat (in onderschei-
ding van de concupiscentie, K. S.) datgene wat dan
onze werkelijke en onze eigen zonde is" (de erfzonde,
onze eigen erfelijke verdorvenheid dus) „niet algeheel
wordt te niet gedaan", doch dat dit laatste slechts wordt
besnoeid (gladgestreken, gladgeschoren), of alleen maar
niet toegerekend wordt, dan is die veroordeeld.

Een goed student, J.V.-er, M.V.-er, herkent hier dade-
lijk de kwestie, die wordt aangeraakt in artikel 15 der
Beijdenis. Daar wordt tegenover dit roomsche „gif" ge-
leerd, dat de verdorvenheid van onze natuur, ons erfelijk
gebrek „ook zelfs door den doop niet ganschelijk te niete
gedaan is, noch geheel uitgeroeid". Op mijn peremptoir
examen is mij daar nog naar gevraagd door de deputaten
ad art. 49; men heeft toch in de buurt van dr de Bondt,
in de classis Den Haag, hoewel ze daar in puren synoda-
len ijver, en in wetenschappelijke akribie, Feenstra heb-
ben ontslagen als examinator, dit probleem ganschelijk
niet onttrokken aan het (wan dat was het in onze dagen)
vaste examen-répertoire?

Hoe dit zij, Calvijn geeft nu zijn „tegengif". Waarom
al dat lawaai om die bindende formules? vraagt hij, en
waarom zoo'n anathema-geelinger? Hier ben ik, zegt
Calvijn; over dat leelijke woord „besnoeien" of „gladstrij-
ken" — „gladscheren" zullen we het maar niet hebben,
zegt hij; daarmee hebben de Pelagianen Augustinus al
willen opscheppen. Maar wat de zaak zelf betreft: hier
zijn we: Wij beweren inderdaad, dat HEEL de erfSCHULD
in den doop waarlijk wordt weggenomen; in dier voege,
dat de overblijfselen der zonde, die nog in ons blijven, niet
worden TOEGEREKEND. Natuurlijk bedoelt Calvijn; dat
de algeheele vergeving geschiedt in het geloof, hetwelk
den doop recht-geloofig doet gebruiken. Want hij voegt
er aanstonds aan toe, dat hij, om de lezers des te beter
te laten begrijpen wat hier in geding is, hen eraan her-
inneren wil, dat er tweemaal genade is: immers a) de
vergeving der zonde (rechtvaardigmaking), en b) de re-
generatie (wedergeboorte = heiligmaking) wordt ons
daarin..... schrik nu niet, dr de B., AANGEBODEN
(offertur). Die rechtvaardigmaking (a) nu geschiedt in-
eens, die heiligmaking (b) doorloopt een proces.
Catechisatiewijsheid dus.

getwijfeld in het zijterrein ophouden, hebben geïnti-
mideerd. Vuur durven ze tenminste niet afgeven uit
angst zelf de volle laag terug te krijgen. Maar 7 ki-
lometer lang is de spoorbaan om de vijftig meter met
keistenen versperd. Op één punt blijken de spoor-
staven losgeschroefd, maar dat is gauw genoeg verhol-
pen.

Even voorbij Boemijoe stopt de trein weer, nu om
enkele wagons af te haken en een deel der militaire
treinbewaking achter te laten. Hier bij Boemijoe is
een week geleden een trein tot ontsporing gebracht en
van den spoorbaan af een meter of twee naar beneden
geduikeld. Het materiaal moet worden gelicht en ge-
borgen. Dat is een heele karwei, maar het wordt aan-
gepakt.

Het gevaar is nu geweken, want we zijn den voet
van den Slamet gepasseerd. Ik deel onder de militairen
sigaretten uit die ik in Poerwokerto kocht uit den
oorlogsbuit van Djocjakarta. Echte vorstenlanden.
Ook heb ik een blik biscuit geopend, dat ik meekreeg.
Ik meen van de dokter Sihombing. De mannen zelf
vinden het niets bijzonders wat zij hebben gepres-
teerd. Militair gesproken zal het ook wel geen extra
vermelding waard zijn. Maar het is toch mooi onze
mannen in actie te zien en kordaat hun plicht te zien
doen. Daardoor is dien morgen erger voorkomen.

J. P. v. d. STOEL Jr.